

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De cortinis et sagis. Ca. liij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Erod.

De distinctione tabernaculi et utroq[ue] velo,
La. LIII.

Tabernaculū hoc

distincū erat in duas ptes. posteror pars ad occidente, et cubit[us] ptendebat, et ita quadra erat in longum, scz et in latū et in altū, et cubitorū. Hec pars adytū dicebat, vel sanctū sancti, vel sanctuarium sanctuarij, vel sanctas sanctoz. Anterior pars ad orientē, et cubitis ptendebatur; que cōmuniis erat sacerdotib[us], et hoc dicebatur sanctū vel sancta: vel sanctuarium. Respetu huius posterior dicebat sanctū sancti: q[ui] si pfectum sancti, et d[icitur] seculum. Vel sanctū sancti, id est sanctius sancto: ut dicit, Domin[us] dominoz: vel rex regum. Ad alteras utrasq[ue] partes separandas posite erant in medio quattuor colūne d[icitur] lignis sechim deaurate: capita habentes aurea: et bases argenteas. Tamē Josephus d[icit] quattuor fuisse tabulas ad modū allaz operatas: equaliter a se inuicem distantes: inter quas tres angusti patebant ingressus. Sup capitā vero colūnā suppositi erant duo vectes decē cubitorū a pariete in parietē protensi, in q[ui]o p[er] circulos aureos immisum dependebat yelum ante quattuor colūnas extensum, quas drum in omni parte scz decē cubitorū: ut ex omni parte p[ro]p[ter]e aspectū interiorū. Erat autē yelum factū de bysso retorta: qd est genū lini cādidiſſimi et moliſſimi, et de hyacinto et purpuraz cocco bis tincto, i.e. de filis sericeis: hyacinthini purpurei et coccinei coloris, opere plumario p[ro]positū, id ē ope acupictio. Pluma cīmī lingua quadā acus d[icitur], scz egyptiorū, quoꝝ sunt diuerse lingue sicut grecorum. Hoc genus veli vulgo bistratum dicitur quasi bis strati. Primo ei fit tela cui cū acu opere manuali substernunt diuerse picturæ: Sunt q[ui] dicunt opus plumaz a similitudine avium, quibus supaddita est plumarii varietas. Idem opus dicit etiā polymitus, a poly qd est multū, pro multitudine picturarum. Erat autē hoc yelum pulchra varietate contextum ex vniuersis: ut ait Josephus florib[us]: quos gigant humus, et alijs picturis quas poterant interserere pictores: p[er] antimalium formas. In ingressu vero tabernaculi q[ui]c[unque] colūne erant de lignis sechim deaurate: capita habentes aurea. Bases vero

enæas: super quas duo vectes, v[er]l' unus decim cubitorū, ptendebat a pariete in parietē. In utroq[ue] capite sui vtrig[ue] parieti insertus ad modū trabis i domo: a q[ui] depēdebat aliud velū p[er] circulos aureos insertū ad modū prioris operatū. Sed fm Josephū v[er]l' ad medieratē colūnāz dependebat: tegens eas p[er] q[ui]c[unque] cubitos, reliqui q[ui]c[unque] v[er]l' ad terram ad ingressum sacerdotū patebāt. Sup h[ab] reo d[icitur] aliam cortinā laneā suppositā v[er]l' ad terrā ptingentē, funib[us] p[er] anulos eam ducenib[us] et retrahentib[us] ut in diebus festis reducta p[er]beret aspectū tabernaculi. In alijs diebus supducta p[ro]p[ter]e aspectū: p[er]cipue cum nubilū videre. Textus em̄ fortis erat et facile labore sustinebat: et in ingressu tēpli Salomonis silēm dicit fuisse appēsam. Erat em̄ interiori sanctuario arca federis cū his q[ui] in ea reposita dicitur, et cū his q[ui] erat et supposita. In anteriori v[er]o candelabru ad austrum mensa ad aquilonē. In medio autē velū nō longe ab adytū altare aureū: qd etiā Josephus thuribulum aureum vocat, de q[ui] post dicemus.

De cortinis et Sago.
Capit. LIII.

Ectum taberna-

culinō concameratū, id est recurvum: sicut in ecclesijs, sed planū ad modū palestine fuit quattuor operimentis aptatum. Primum operimentū fuit cortis ne decem, que etiā vela vel tentoria vel q[ui]c[unque] tabernaculū vocāt: q[ui] erat facte de q[ui]tuor p[er]dictis colorib[us] ope plumario. Longitudo cortinæ vnius erat, xviiij, cubitorū, latitudo quattuor, q[ui]c[unque] mutuo sibi iungebant et q[ui]c[unque] similiter: ut q[ui]si due cortine ex q[ui]bus sibi p[ro]iunctis redderent. Iungebant at ansuis hyacinthinis: q[ui] in uno quoꝝ latere cortinariū disposite altera p[er]tra alterā ventebant, et bine anulo aureo colligabant. sicut ad ornatum colli fibule argenteæ vel aureæ: vtrāq[ue] oram capitū solent colligare. Dicit m̄ Josephus: anulis aureis et vncinis eas fuisse iunctas. Secundū operimentū erat saga cilicina, q[ui] et vela vel capillatia q[ui]c[unque] vocantur, que de pilis caprarum quos capillos quandoꝝ dicimus: ad differentiā lane oulum facta erant, de quibus et cilicia fiunt. Unde et illa saga cilicina dicta sūt: que p[er] asperitate saga

Historia

dicebant. Unde et quosdam pannos asperos sagias dicimur. Ut forte ex quadra turia saga dicta sunt. Unus et militare palium a gallis inuenit: quia quadrum ret oī sutura, erat sagum dictum est. Quod tamen ex aspero siebat panno et tra aeris intemperie: et potuit distingui sagum. Erat autem saga hec, et longitudine sagi vni habebat cubitos, xxx, latitudinem quartorum, et erat, v. sibi mutuo iuncta, vi qm vnu sagum facerent, et alia sex qm in vnu sagum iuncta. Junctio gebant autem anulis aureis insertis ansulis, se venientibus. Atque aut singule cortine vel sagae sibi inuicem ita copularerunt: an, viij, cortine sibi posute filo inseparabiliter in vna cortinam iuncte erant: et alle quinqs similiter, et ad tegendum tabernaculum: hec due magne cortine immo anulis et ansulis iungentes, non elueret.

De modo regendi fm Bedam,

Lapl'm, LV.

Zomodo vero

q ex his tegebant tabernaculum videlicet pūs. Scōm Beda p̄tendebant decē cortine, sibi copulate per transuersum sc̄z tabernaculi, totū operantes tabernaculum, et descendentes per latera uno cubito distabat ex omni parte a terra. Et quia simul iuncte, xl, cubitos implebant longitudinem tabernaculi: que erat, xxx, cubitorū tegebant. Et, v, cubiti dependebant iuxta latus occidente, alijs quinqs tamen de scendebant ante aperturā que erat ad orientem. Tamē ne in cōposite penderent utrobīqz cortine trāgredientes duo magna latera tabernaculi vscqz in medium apertura traherentur, et similiter in latere occidente. Et ita ex omni parte tabernaculum erat rectum cortinis, uno tamen cubito circa terram ex

Nota q alt quinqs cubi, de, iii. Non ideo hoc dicit: qm p totā partē occidentalem simul et orientalem depen- deret quinqs cubiti, sed qz illa pars cortine q dependebat in lateribus respectu longitudinis tabernaculi erat tamen quinqs cubitis, sed respectu latitudinis erat nouem cubitis. Ideoqz contingebat qd cum iunctis cubitis hinc et inde venientibus etiam in his duabus partibus occidētibus.

omni parte non ve- dentali, s. et orientali, lato. Supponeban totū tabernaculum: p̄ter vnu cubitu tege geretur, erant, xx, cubitorū p̄ latera descendebant vscqz ad terrā, et ita cubitu cortinis nō velatū ipsa velabant. Sed qz ex transuerso, clivis, cubitos habebant cum essent xij, simul iuncta, vnu quodqz erat quartuor cubitorū, longitudinem tabernaculi, xx, cubitis tegebant de, xiiij, q superant, viij, descendebat ad occidente, et, viij, ad oriente. Partes vero sagae q superant pendentia iuxta latera duo magna vscqz ad terrā ex utrāqz p̄t reducebantur ad tegendum introitū orientale. Sed qz viij, cubiti ex utrāqz p̄t veniebant, in spacio introitus decē tamen erat: supersuebant sagū. Ut forte in summitate cuiusqz duo cubiti retro placi cōsuebant instar orarii vel mentis, et tunc ex equo venientia saga de lateribus in medio introitū copulabantur in eodem loco in qz cortine: et similiter in latere occidente. Propter hīm̄i suspensurā vel replicatio nem sagorū dicit Beda primo dixisse dūm̄ mossi. Sextū sagū in frōte recti duplices, i, dimidii sagū qd excedit cortinas in introitu supersues vel replicabiles. Et post planū ad dūm̄, qd superest in sagis, i, vnu saguz qd amplius est ex medietate eius operles posteriore tabernaculi, i, latē occidentis. Duplicabantur autem ita ut impetrūventur possent sustinere, et fm hanc dispositionē tabernaculum ex oī p̄t tegebant sagis vscqz ad terrā: et nil ex eoydebar, et tenoris qd erat in introitu p̄tiosum: inutiliter ibi erat, et cū sacerdotes intrabant tabernaculum, vel necesse erat attollere sagā et cortinas ut subintraretur: vel in medio iungentes bantur vincintes et anulis ad introitū eorum dissoluebantur.

Josephus aliter,

Ca, LVI.

Lia est iosephi

a dispositio: cui sentit Origenes et videt p̄babiliōz. Aut em, p̄ cor- tinas sibi mutuo iunctas: ut dictum est a fronte tabernaculi usqz introitū extēdi p̄ transuersus et tegere totū tabernaculum, et descendere iuxta latus occidentis vscqz ad terrā. Introituz vero non regi aliquā p̄t cortinaz: cū p̄priū velū habeat. Sicut et dī sagis totū dī opīri tabernaculū excepto introitu. Sed qz duo cubiti sagorū